

Lovtidende A

2013

Udgivet den 21. marts 2013

14. marts 2013.

Nr. 280.

Bekendtgørelse af lov om invalideforsørgelse

Herved bekendtgøres lov om invalideforsørgelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 912 af 12. december 1986 med de ændringer, der følger af § 5 i lov nr. 196 af 29. marts 1989.

Kapitel 1

Forsørgelse af invalider

§ 1. Den, der i anledning af sine militære tjenestepligters udførelse har fået en sådan legemsbeskadigelse eller svaghed, som tilintetgør eller i væsentlig grad svækker hans evne til at sørge for sit og sin families underhold, anses for invalid og har efter hjemsendelsen (henholdsvis afskedigelsen) fra militærtjenesten krav på invalideforsørgelse.

Stk. 2. Dette krav fortabes ikke, forinden pågældende måtte have gjort tjeneste eller have været fuldt erhvervsdygtig en tid, efter han blev ramt af den legemsbeskadigelse eller svaghed, der senere bevirker en væsentlig indskrænkning i hans erhvervsevne.

Stk. 3. Samme krav som de militære invalider har enhver, der, uden at være i egentlig militær tjeneste, beordres til arbejde i militært øjemed, hvorfor han ikke kan undslå sig, f.eks. skansearbejde, ægtkørsel og deslige, når han derved bliver invalid.

§ 2. Ret til at indtræde eller genindtræde i nydelse af invalideforsørgelse eller til at flytte op i en højere invalideafdeling (jf. § 6) er betinget af, at den pågældende til Arbejdsskadestyrelsen indgiver skriftlig andragende, ledsaget af skematiske oplysninger, hvortil skemaer erholdes hos Arbejdsskadestyrelsen.

§ 3. Hvis andrageren erkendes for berettiget til den begærede forsørgelse som invalid, tilstås sådan forsørgelse fra den 1. i den på andragendets indgivelse følgende måned at regne.

Stk. 2. Dog kan chefen for Arbejdsskadestyrelsen, når han finder, at omstændighederne taler derfor, tilstå forsørgelse for indtil 1 år tilbage fra andragendets indgivelse og – for så vidt et tidligere andragende, er afslået – endog for længere tid tilbage.

Stk. 3. Med samme begrænsning kan chefen for Arbejdsskadestyrelsen, når omstændighederne taler derfor, tilstå allerede anerkendte invalider efterbetaling af invalideforsørgelse.

§ 4. Hvis andrageren ikke erkendes for berettiget til den begærede forsørgelse som invalid, må han, såfremt han vil

søge sig ved domstolene kendt berettiget til sådan forsørgelse, påstævne sagen inden 12 måneder, efter at afslag på hans senest indgivne andragende er ham meddelt, og derefter behørig forfølge sagen.

Stk. 2. Ved dom i en i overensstemmelse med foranstående anlagt sag kan den pågældende kendes berettiget til at nyde forsørgelse som invalid såvel som til derved at henføres til en af de lovbestemte invalideafdelinger, men ikke for noget tidsrum, der ligger forud for begyndelsen af den på indgivelsen af hans sidste andragende følgende måned.

§ 5. Forsørgelse gives ved et årligt pengebidrag, der tilstås enten som vedvarende eller for et år ad gangen. Vedvarende forsørgelse må først tilstås, når den legemsbeskadigelse eller svaghed, der bevirker forsørgelsen, er anerkendt for at være uhelbredelig eller at medføre varigt sådan tilstand, der betinger den tildelte invalideforsørgelse.

Stk. 2. Hvis forsørgelse kun er tilstået for et år, er yderligere forsørgelse efter årets udløb betinget af, at fornyede skematiske oplysninger fra invaliden viser, at forsørgelse vedblivende er begrundet.

§ 6. Invaliderne henføres som sådanne til 3 hovedafdelinger:

1. afdeling: De, som på grund af militærinvaliditeten har mistet enhver erhvervsevne.
2. afdeling: De, som har mistet størstedelen af deres erhvervsevne.
3. afdeling: De, der ikke kan henføres til nogen af de foregående afdelinger.

§ 7. Invalideforsørgelsen bestemmes uden hensyn til tjenestetid eller tjenestegrad således, at en invalid, der hører til 1. afdeling får 3.000 kr.
en invalid af 2. afdeling fra 1.200 kr. til 2.400 kr.,
en invalid af 3. afdeling indtil 1.000 kr.
For invalider fra krigene 1848-50 og 1864 forhøjes grænsebeløb med 300 kr.

§ 8. Invalideforsørgelsen bestemmes af Arbejdsskadestyrelsen inden for de for hver afdeling fastsatte grænser i forhold til de med hensyn til hver enkelt invalid oplyste særegne omstændigheder, således at derved tages hensyn til den større eller mindre betydning af det ved legemsbeskadigelse

sen eller svagheden forårsagede tab af arbejdsdygtighed og erhvervsevne.

Det således fastsatte pengebeløb kan senere på grund af væsentlig forandring i militærinvaliditeten eller dennes indflydelse på erhvervsevnen enten forøges eller forringes, være sig inden for invalideafdelingens grænser eller ved overførelse til en anden afdeling.

§ 9. Tilståelsen af den i de foregående paragraffer omhandlede invalideforsørgelse er betinget af, at der føres et efter almindelige bevisregler fyldestgørende bevis for, at invaliditeten er pådraget i anledning af udførelsen af den pågældendes militære tjenestepligter.

§ 10. Hvor sådant bevis ikke foreligger, skal der af chefen for Arbejdsskadestyrelsen kunne tilstås en nedsat forsørgelse i følgende tilfælde:

- 1) når det skønnes, at der er tilvejebragt rimelighed for antagelse af, at invaliditeten hidrører fra udførelsen af den pågældendes militære tjenestepligter,
- 2) når invaliditeten vel ikke hidrører fra udførelsen af egentlige militære tjenestepligter, men dens pådragelse dog er sket under forhold, der står i berøring med den militære tjeneste.

En sådan forsørgelse må ikke overstige 2/3 af det i § 7 nævnte højeste beløb for den invalideafdeling, til hvilken den pågældende skønnes at måtte henføres.

Adgang til forsørgelse efter nærværende paragraf kan ikke gøres til genstand for domstolens afgørelse.

§ 11. Ved afgørelse af spørgsmål om adgang til invalideforsørgelse såvel i henhold til de almindelige regler som i henhold til § 10 bliver at iagttage, at den, der som deltager i en krig har pådraget sig en sygdom, som følge af hvilken han er blevet hjemsendt som for stedse udygtig til krigstjeneste, skal anses for at have pådraget sig sin sygdom i anledning af udførelsen af sine militære tjenestepligter.

§ 12. Når en invalid, hvem en vedvarende forsørgelse er tillagt, ansættes som statstjenestemand, bortfalder af invalideforsørgelsen så meget, at den tilbageblivende del sammenlagt med hans øvrige indtægt af statskassen ikke udgør over halvanden gang hans hidtidige indtægt af statskassen. Afskediges invaliden af tjenesten uden pension, tilstås den tidligere invalideforsørgelse ham på ny, for så vidt betingelserne derfor i øvrigt er til stede. Tillægges der ham derimod særlig pension ved afskedigelsen, ikommer denne pension til afdrag i nysnævnte forsørgelse.

Invaliditetsforsørgelse inddrages i øvrigt i følgende tilfælde:

- 1) når invaliden uden dertil erhvervet særlig tilladelse ansættes i fremmed statstjeneste,
- 2) når han uden sådan tilladelse tager ophold i udlandet,
- 3) når han i 3 år ikke har hævet den uden senere at kunne bevise lovlig forhindring.

Når en forsørgelse har henstået uhævet i et helt år eller længere, hjemfalder det uhævede beløb til statskassen.

Kapitel 2

Forsørgelse af enker

§ 13. Enker efter invalider og dem, der er dræbte eller dødelig sårede under tjenestens udførelse eller døde af en ved tjenesten pådragen sygdom, har under de nedenfor anførte nærmere bestemmelser adgang til forsørgelse af statskassen, for så vidt de dertil er trængende.

§ 14. Enker, hvis ægteskab først er indgået, efter at deres mænd har pådraget sig den legemsbeskadigelse eller svaghed, der har bevirket invaliditeten, er udelukkede fra forsørgelse, medmindre manden, den gang ægteskabet blev indgået, oppebar forsørgelse som invalid af 1. afdeling.

Stk. 2. Under ingen omstændigheder kan forsørgelse tilstås de enker, hvis ægteskab er indgået efter mandens 60. år eller på hans dødsleje, eller hvis ægteskab var aldeles ophævet inden mandens død.

§ 15. Forsørgelsen bestemmes for enker efter personer, som er dræbte eller er dødelig sårede under tjenestens udførelse eller døde af en ved tjenesten pådragen sygdom, under hensyntagen til den pågældende enkes større eller mindre trang, og øvrige forhold til et beløb af indtil 1.200 kr.

§ 16. For enker efter invalider bestemmes forsørgelsen til et beløb af indtil 900 kr., dog ingensinde til mere end halvdelen af den forsørgelse, invaliden oppebar.

§ 17. For enker efter personer, hvis forsørgelsesadkomst beroede på bestemmelserne i § 10 eller de tilsvarende ældre regler (lov af 1. marts 1889 § 5 og lov af 27. februar 1897 § 9), må forsørgelsen ikke overstige 2/3 af de i §§ 15 og 16 nævnte grænsebeløb på henholdsvis 1.200 kr. og 900 kr.

§ 18. De i dette kapitel ommeldte forsørgelser tilstås som vedvarende; men efter de oplysninger, der tilvejebringes om den pågældendes trang, kan de dog senere ikke alene forhøjes, men også forringes inden for de fastsatte grænser eller endog ganske inddrages.

§ 19. Hvis enken indgår nyt ægteskab, ophæves i hvert tilfælde hendes krav på forsørgelse efter nærværende lov, og bliver den, som allerede måtte være tilstået hende, da at indtræde.

Stk. 2. Fremdeles ophører den enken tillagte forsørgelse:

- 1) når hun uden dertil erhvervet særlig tilladelse tager ophold i udlandet, og
- 2) når hun i 3 år ikke har hævet den uden senere at kunne bevise lovlig forhindring.

Stk. 3. Har en enkes forsørgelse henstået uhævet i et helt år eller længere, hjemfalder det uhævede beløb til statskassen.

Kapitel 3

Forsørgelse af børn

§ 20. Børn efter personer, der er dræbte eller dødelig sårede under tjenestens udførelse eller døde af en ved tjenesten pådragen sygdom, har adgang til forsørgelse, for så vidt de dertil er trængende.

Stk. 2. Under samme forudsætninger har også børn af invalider ved faderens død adgang til sådan forsørgelse, medmindre det pågældende ægteskab er indgået på sådan tid eller under sådanne forhold, at moderen ifølge foranstående § 13 ikke som enke har eller ville have haft adgang til forsørgelse som invalideenke.

§ 21. For ethvert sådant barn kan der tilstås en forsørgelse af 150 kr. årlig, når moderen endnu lever, og 300 kr. årlig, hvis begge forældrene er afgået ved døden.

Stk. 2. Forsørgelsen for de efterladte børn må dog i forbindelse med den moderen tillagte forsørgelse ikke i noget tilfælde overstige beløbet af den invalideforsørgelse, som har været tillagt faderen eller, såfremt han er dræbt eller dødelig såret eller død af en ved tjenesten pådragen sygdom, den, der kunne være blevet ham tildelt som invalid af 2. afdeling.

Stk. 3. Beroede faderens forsørgelsesadkomst på bestemmelserne i § 10 eller tilsvarende ældre regler, kan forsørgelsen til hvert barn ikke overstige 2/3 af de nysnævnte grænsebeløb 150 og 200 kr.

§ 22. Forsørgelsen vedbliver i reglen til barnets fyldte 15. år. Hvis barnets trang dertil ophører, kan forsørgelsen også inden det fyldte 15. år formindskes eller aldeles inddrages, hvilket altid sker i de samme tilfælde, der i § 19, stk. 2, nr. 1) og 2) er nævnte for enkernes vedkommende.

§ 23. Forsørgelse efter reglerne i dette kapitel kan ikke ydes, hvor der oppebæres pensionstillæg eller børnepension efter reglerne i pensionslovgivningen.

Kapitel 4

Almindelige bestemmelser

§ 24. Forsørgelser efter nærværende lov kan ikke bortgives, sælges, pantsættes eller belægges med arrest eller udlæg.

§ 25. Enhver offentlig og kommunal tjenestemand har uden betaling at meddele de oplysninger, attester og dokumenter, som i forekommende tilfælde måtte forlanges af Arbejdsskadestyrelsen eller den, der attrår forsørgelse efter nærværende lov.

§ 26. Alle ved denne lovs ikrafttræden bestående forsørgelser til invalider omreguleres efter denne lovs regler. Om-

reguleringen der regnes fra 1. januar 1920, sker snarest muligt og senest inden 1. april 1920.

Stk. 2. Bestående forsørgelser til enker og børn kan, efter derom indgivet andragende med fornødne oplysninger om vedkommendes økonomiske forhold m.v., ligeledes omreguleres efter denne lovs regler. Disse finder derhos anvendelse på alle forsørgelser, der tilstås efter lovens ikrafttræden.

§ 27. Ved fastsættelsen af samtlige forsørgelser og forhøjelsesbeløb efter denne lov bliver at iagttage, at den forsørgelse, som enhver pågældende derefter kommer til at oppebære, skal udgøre en sådan sum, som kan udbetales med lige store månedlige beløb. Årsbeløbet forhøjes derfor i møden tilfælde så meget som dertil udfordres.

§ 27 A. Løbende forsørgelser forhøjes fra 1. april 1978 til 466 pct. af det beløb, forsørgelsen er fastsat til efter lov nr. 216 af 4. juni 1965.

Stk. 2. Dør en tilskadekommen, fastsættes erstatningen for tab af forsørger til 466 pct. af et beløb, forsørgelsen kan fastsættes til efter lov nr. 216 af 4. juni 1965.

Stk. 3. Forsørgelser efter stk. 1 og 2 reguleres efter reglerne i lov om arbejdsskadeforsikring.

Stk. 4. Forsørgelserne, reguleret i medfør af stk. 3, nedsættes med 20 pct. fra den 1. i måneden efter rentemodtagens fyldte 67. år.

§ 27 B. Rentemodtagere, der er fyldt 75 år, kan forlange, at renten, efter at denne er nedsat efter § 27 A, stk. 4, om sættes til et kapitalbeløb. De nærmere regler herfor fastsættes af Arbejdsskadestyrelsen.

Stk. 2. Den aldersgrænse, der er nævnt i stk. 1, nedsættes fra den 1. april 1979 til 70 år og fra den 1. april 1980 til den 1. i måneden efter, at den pågældende er fyldt 67 år.

§ 28. Denne lov træder i kraft den 1. januar 1920.

—
Lov nr. 196 af 29. marts 1989 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:¹⁾

§ 17

Loven træder i kraft den 1. juli 1989. ...

Beskæftigelsesministeriet, den 14. marts 2013

METTE FREDRIKSEN

/ Tor Even Münter

¹⁾ Vedrører lovens § 2, § 3, stk. 2 og 3, § 8, § 10, § 25 og § 27 B.